

Dosarul nr. 3ra-411/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

9 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Pavel Cornică împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Ion Nour cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

și cererea intervenientului principal Centrul Național Anticorupție împotriva lui Pavel Cornică cu privire la încasarea sumei transmise în cadrul testului de integritate profesională,

împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2015 Pavel Cornică a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Ion Nour cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 21 mai 2015, a fost emis ordinul nr. 332-ef „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, plutonier major de poliție Pavel Cornică și plutonier major de poliție Ion Nour”.

Reclamantul Pavel Cornică a menționat că nu este de acord cu pct. 1 din prezentul ordin, pe care îl consideră neîntemeiat și lipsit de fapte probatorii în ce privește acțiunile sale, din următoarele considerente. Ordinul de sancționare disciplinară nr. 332-ef din 21 mai 2015 are la bază presupuneri (fapte imaginare) ale încălcărilor nerealizate, lipsește

temeiul legal de fapt și de drept al aplicării sancțiunii disciplinare sau abaterile disciplinare nu sunt dovedite prin probe concludente și veridice la caz, fiind insuficiente pentru a fi sancționat disciplinar, iar învinuirile aduse în adresa sa sunt în contradicție cu legislația și circumstanțele cazului privind actele normative la care se face referire în ordinul contestat. În ordinul de sancționare enunțat se face trimitere la faptul încălcării conduitei din partea sa, fără a fi specificate anume care acțiuni l-a determinat pe angajator de a constata conduita acestuia.

A specificat că cele invocate nu corespund realității, iar concluziile făcute în acest sens sunt rezultatul unui control insuficient și superficial datorită faptului că cercetarea de serviciu a fost efectuată timp de trei luni fără a fi argumentată inițierea acesteia și fără a-i fi aduse la cunoștință în termenul stabilit de legislație materialele cauzei, astfel fiindu-i îngădit dreptul la apărare și fiind lipsit de dreptul de a contesta acțiunile executorului anchetei de serviciu la organul ierarhic superior.

A relatat că faptele de abuz din partea executorului anchetei de serviciu se pot dovedi și prin situația că la solicitarea sa, privind eliberarea copiilor materialelor care au stat la baza inițierii cercetării de serviciu și la luarea deciziei pe caz, a fost total ignorată de Direcția Inspectare Efectiv a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, circumstanțe confirmate prin răspunsurile șefului entității respective.

Reclamantul a notat că cercetarea de serviciu, care a fost dispusă de către Direcția Inspectare Efectiv a Inspectoratului General al Poliției, a fost una contrar competenței, ținând cont de dispozițiile pct. 39 din hotărârea Guvernului nr. 502 cu privire la statutul disciplinar al polițistului, și anume ancheta de serviciu se va efectua cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale polițiștilor.

A susținut că nu a comis abateri disciplinare după cum îi impută angajatorul sau executorul anchetei de serviciu, care a înaintat angajatorului materiale neprobate și nejustificate, ce au dus la emiterea unui act ilegal și contrar legislației. Or, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar în cazurile când au fost încălcate normele ce reglementează raporturile de serviciu, exprimate prin acțiuni concrete, care sunt dovedite cu probe veridice și suficiente privind încălcarea comisă, astfel normele de drept au fost încălcate grav și vin în contradicție cu circumstanțele cauzei indicate în ordinul de sancționare, deoarece nu trebuiau să fie aplicate pentru faptele ce nu constituie abateri disciplinare. Imputarea faptului că a primit surse financiare necuvenite de la o persoană care nu are identitate (testor) este una ilegală, deoarece dânsul nu a primit surse financiare de la nimeni, mai mult ca atât numitul (testor) care nu are identitate nu putea să-i transmită sume financiare și respectiv nu putea să fie atras la răspundere.

Pavel Cornică a afirmat că angajatorul eronat a interpretat faptul că dânsul, fiind la serviciu în perioada de timp nominalizată, a primit pretinsa sumă de 400 lei de la un presupus testor, care nu are identitate. La fel, este o aberație din partea persoanelor responsabile faptul că imaginile video, în care dânsul nu se regăsește, îi sunt imputabile după aproape trei luni de zile și fără nici un temei a fost eliberat din cadrul organelor afacerilor interne, nefiind cercetat sub aspectul integrității profesionale, cum prevede legea.

Referitor la imaginile video, reclamantul a precizat că nu apare personal în imagini, nu este vocea sa, nu l-a recunoscut nici pe colegul său, ceea ce denotă faptul că ordinul contestat este ilegal.

A mai adăugat că, prin scrisoarea din 10 iunie 2015 a solicitat Inspectoratului General al Poliției eliberarea CD cu înregistrările video, însă la data de 12 iunie 2015 prin scrisoarea nr. 34/14-8-29/15 i s-a comunicat că copiile CD s-ar afla la Centrul Național Anticorupție, fapt ce nu corespunde adevărului.

În continuare, a relatat că, conform statelor de organizare ale Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin hotărârea de Guvern nr. 986 cu privire la structura acestuia, Direcția Inspectare Efectiv nu se regăsește ca parte componentă a acestei structuri și nu este persoană juridică, astfel ancheta de serviciu a fost efectuată de o subdiviziune incompetentă din punct de vedere operațional (pentru a efectua cercetări). Mai mult, în ordinul de sancționare disciplinară angajatorul îi impută faptul că nu a documentat cazul de stabilire a contravenției și nu a comunicat dispeceratului subdiviziunii despre contravenția depistată și nu a întocmit actele de constatare. În structura organelor afacerilor interne nu este stabilit model de proces-verbal de constatare a contravenției conform prevederilor Codului contravențional, după consemnarea căruia se întocmește proces-verbal cu privire la contravenție, asemenea procese-verbale, atât dânsul cât și colegii săi, nu au avut în activitatea de serviciu, astfel conducătorul cunoscând de acest fapt, eronat a indicat în ordinul de sancționare că a încălcat procedura respectivă.

În opinia reclamantului sunt eronate și interpretările precum că a încălcat ordinul nr. 257 din 18 iulie 2008 cu privire la evidența unică a infracțiunilor și persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Dânsul nu putea emite asemenea act de constatare, întrucât nu a constatat nimic și nu a documentat pe nimeni, iar cele ce i se impută sunt niște falsificări cu scopul de a-l ponegri în fața societății. Nulitatea ordinului menționat supra se prezumă și din faptul că i se invocă încălcarea capitolului I pct. 34 lit. d), pct. 35 lit. b) pct. 37) cap. II, pct. 1, 2 subpct. 4), pct. 3, subpct. 14), pct. 4) subpct. 19 lit. e), t), subpct. 21, 22, pct. 9 din Regulamentul serviciului de patrulare rutieră aprobat prin Ordinul nr. 45 al Ministerului Afacerilor Interne.

Pavel Cornică a opinat că aceste acuzații în adresa sa sunt nejustificate, deoarece Regulamentul respectiv a avut putere juridică pe perioada anilor 2000-2012, iar din data de 27 decembrie 2013 a intrat în vigoare noua Lege cu privire la poliție și statutul polițistului.

A invocat că, fiind vorba de o presupusă abatere disciplinară, art. 206 din Codul muncii prevede că există mai multe tipuri de sancțiuni disciplinare, iar în cazul său a fost neîntemeiat aplicată sancțiunea cea mai aspră – concedierea, și că această sancțiune disciplinară se admite doar în condițiile prevăzute expres la art. 86 alin. (1) din Codul muncii. De asemenea, nici în partea descriptivă nici în cea rezolutivă a ordinului nr. 332-ef nu au fost indicate dispozițiile Codului muncii și nici instanța concretă prin intermediul căreia putea fi contestat.

Reclamantul a susținut că a avut de suferit moral drept urmare a emiterii ordinului de concediere, iar suma de 100 000 de lei nu va acoperi nici pe departe satisfacția morală. A avut probleme de sănătate, care s-au înrăutățit brusc, probleme în familie, la serviciu și cu rudele.

Respectiv, Pavel Cornică a solicitat anularea ordinului nr. 332-ef din 21 mai 2015 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, plutonier major de poliție Pavel Cornică și plutonier major de poliție Ion Nour”, cu

restabilirea în funcția deținută până la emiterea ordinului și efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, din ziua eliberării până la data emiterii hotărârii judecătorești, încasarea penalității la salariu pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral prin încasarea sumei de 100 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 11 februarie 2016, Centrul Național Anticorupție a depus cerere, în temeiul art. 65 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

În argumentarea cererii a indicat că, în perioada 23 octombrie 2014 – 8 aprilie 2015 a efectuat testarea integrității profesionale a agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare. În cadrul testului de integritate profesională, în scopul asigurării unor probe exacte care demonstrează faptul admiterii de către agentul public Pavel Cornică în activitatea sa a actelor de corupție, acestuia i-au fost transmise mijloace bănești în sumă de 400 de lei.

Centrul Național Anticorupție a notat că nerestituirea de către agentul public Pavel Cornică a mijloacelor bănești transmise în cadrul testului de integritate profesională constituie îmbogățire fără justă cauză, deoarece ultimul, aflând-se în exercițiul atribuțiilor de serviciu, nu a avut careva teme juridic pentru a primi mijloacele bănești transmise.

Prin hotărârea din 20 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Pavel Cornică. S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 332ef din 21 mai 2015. S-a restabilit Pavel Cornică în funcția deținută anterior de inspector inferior patrulare al Plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de Patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Pavel Cornică salariul pentru absența forțată de la muncă, în perioada 21 mai 2015 – 20 iulie 2016. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Pavel Cornică prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către intervenientul principal Centrul Național Anticorupție.

Prin decizia din 25 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile depuse de către Inspectoratul General al Poliției și Centrul Național Anticorupție, s-a casat hotărârea din 20 iulie 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău și s-a remis cauza la rejudecare.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani au fost respinse ca neîntemeiate acțiunea depusă de către Pavel Cornică și cererea intervenientului principal Centrul Național Anticorupție.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a notat că reclamantul Pavel Cornică, sesizând faptul comiterii unei contravenții urma imediat să asigure înregistrarea acesteia, prin intermediul Dispeceratului subdiviziunii din care făcea parte sau, în temeiul art. 24 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, la cea mai apropiată subdiviziune de poliție. Totodată, în temeiul art. 440 din Codul contravențional, reclamantul urma să întreprindă acțiuni de constatare a contravenției, adică acțiuni de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii

contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Mai mult ca atât, sesizând acte de corupție, de orice formă, reclamantul era obligat să prevină actele de corupție, să nu le tolereze și să întreprindă măsurile de rigoare întru înregistrarea cazului și documentarea acestuia.

Prima instanță a indicat că la caz reclamantul Pavel Cornică nu s-a călăuzit de reglementările juridice, compromițând în asemenea manieră prestigiul funcției și al autorității din care face parte, conduita sa ilicită a determinat angajatorul să aplice concedierea cu titlu de cea mai gravă sancțiune, or, în circumstanțele create sancțiunea respectivă a fost prevăzută de lege, a urmărit un scop legitim și nu a fost una disproporționată.

Totodată, instanța de fond a conchis că conținutul discuției purtate între Pavel Cornică și testator a fost reflectată fidel în confirmarea anexată la materialele cauzei, primul prin aplicarea semnăturii pe actul vizat a consolidat forța probantă a acestuia și veridicitatea convorbirilor, iar din procesul-verbal de identificare din 13 mai 2015 se desprinde că în înregistrarea video vizualizată inclusiv și în cadrul ședinței de judecată îl are ca protagonist pe Pavel Cornică.

Privitor la acțiunea Centrului Național Anticorupție de încasare a sumei, instanța de judecată a constatat că intervenientul principal nu a prezentat nici o probă concludentă, consistentă și pertinentă care ar demonstra într-o manieră plauzibilă și certă precum că la momentul efectuării testării integrității profesionale a reclamantului în circumstanțele descrise, testatorul ar fi transmis reclamantului suma de 400 de lei. Suma disputată nu se regăsește nici într-un înscris administrat la piesele dosarului și derivă din declarații care din perspectiva titularului acțiunii reconvenționale sunt degrevate de probațiune.

La data de 15 ianuarie 2020, Centrul Național Anticorupție a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond.

La 16 ianuarie 2020, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi a contestat-o cu apel nemotivat.

Prin încheierea din 12 august 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil apelul depusă de către Pavel Cornică împotriva hotărârii din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Centrul Național Anticorupție și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției, instanța de apel a reținut ca fiind corectă constatarea instanței de fond precum că intervenientul principal nu a prezentat nici o probă concludentă și pertinentă care ar demonstra într-o manieră plauzibilă și certă că, la momentul efectuării testării integrității profesionale a reclamantului, testatorul i-ar fi transmis acestuia suma de 400 de lei. Or, din înscrisurile probatorii prezentate nu rezultă cert quantumul sumei ce se pretinde că a fost transmisă.

La data de 19 februarie 2021, Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi a depus recurs împotriva deciziei din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior invocate, recurentul a menționat că instanța de apel la adoptarea deciziei i-a îngădit dreptul la un proces echitabil, dar și la accesul liber la justiție.

A notat că de către instanța de apel nu a fost citat pentru a se prezenta la ședința de judecată, cauza fiind examinată în absența sa.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 noiembrie 2020, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei la dosar nu există.

Totodată, decizia motivată din 25 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului la data de 25 ianuarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare (f.d.150).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 19 februarie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs.

Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Relevante la acest segment sunt dispozițiile art. 195 din Codul administrativ, care statuează că procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Astfel, având în vedere dispozițiile art. 195 din Codul administrativ coroborate cu prevederile art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, se reține că nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației.

În temeiul art. 430 din Codul de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Din recursul depus la data de 19 februarie 2021, se denotă că Pavel Cornică își manifestă dezacordul cu decizia instanței de apel, prin care a fost respins apelul depus de către Centrul Național Anticorupție și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că Pavel Cornică nu și-a exercitat dreptul de apel în privința hotărârii din 19 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, iar, prin decizia instanței de apel din 25 noiembrie 2020, contestată cu recurs, nu i-a fost înrăutățită situația.

Or, apelul nemotivat depus de către Pavel Cornică împotriva hotărârii instanței de fond, a fost declarat inadmisibil prin încheierea din 12 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, aceasta nefiind contestată.

În circumstanțele descrise, se conchide că, Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, contrar prevederilor art. 231 alin. (1) din Codul administrativ în coroborare cu art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a declarat recurs fără a folosi calea de apel, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac.

Suplimentar, se menționează că nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că nu a cunoscut despre examinarea cauzei în apel, or, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurentului i s-a expediat citație în acest sens.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că atât Pavel Cornică cât avocatul său Pavel Savițchi fiind familiarizați cu cererea de chemare în judecată și cunoscând faptul punerii pe rol a prezentei cauze și examinării acesteia, urma de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Bună-credință prezumă că partea, este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

În acest context, completul reține că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele Curții Europene a Drepturilor Omului, care a relatat în practica sa constantă faptul că, dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (cauza Golder vs the United Kingdom §-36 din 21 februarie 1975), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante (Ashingdane vs the United Kingdom, 28 mai 1985). De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice (Gheorghiu v. Republica Moldova, 2 iulie 2019, § 27).

Ținând cont de cele relatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, inadmisibil.

În conformitate cu art. 195, 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Pavel Cornică, prin intermediul avocatului Pavel Savițchi, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu